

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเพื่อชุมชนนฤมิตร ซึ่งสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเพื่อชุมชนนฤมิตร สรุปผล ได้ดังนี้

ทักษะการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.00 คิดเป็นร้อยละ 90.00 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลสรุปผล ได้ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คิดเป็นร้อยละ 40 โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่ถูกต้อง อ่านคดห้วนหรืออ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องราวได้ สับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวได้ ภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 90 โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ ได้ถูกต้อง สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ แต่ยังคงสับสนอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน

นักเรียนคนที่ 2 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ คิดเป็นร้อยละ 50 โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ได้บ้าง อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านคดห้วน อ่านเพิ่มคำ สับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวได้ ภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 95 โดยนักเรียนสามารถอ่านคำ

ที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังฟังชัด สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 3 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คิดเป็นร้อยละ 50 โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆได้บ้าง แต่อ่านเป็นประโยคไม่ได้ อ่านช้าและตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวได้ ภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 85 โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น อ่านเสียงดังขึ้น จดจำคำได้ดี สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดี และลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 4 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คิดเป็นร้อยละ 45 โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านช้าและตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก สับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง มักก้มหน้าไม่สบตาครู ภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา นักเรียนมีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 90 โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง อ่านเสียงดังขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้และลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ดี แต่ยังสับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนมีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล พบว่าก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.25 คิดเป็นร้อยละ 46.25 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.00 คิดเป็นร้อยละ 90.00 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึง การพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนมีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอนจากง่ายไปหายาก โดยใช้หนังสือ

ส่งเสริมการอ่านที่มีภาพ ประกอบสวยงาม น่าสนใจ นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน มีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาจากการอ่านไปสู่การฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ ซาบาคิโน มิลเลอร์ และสมิธ (Sabatino, Miller and Schmidt, 1981 : 256 – 257) ที่กล่าวถึง เทคนิคการใช้รูปภาพว่า เป็นวิธีที่จะช่วยนักเรียนในการพัฒนาการอ่านคำศัพท์ และยังช่วยในการเชื่อมโยงวิธีการเน้นการอ่านคำในเนื้อเรื่องด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอ็อมพร ช่งฮัน (2550 : 105) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านคำโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านคำ โดยวิธีสอนสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาอยู่ในระดับดี ทักษะการอ่านคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้หลังการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านคำ โดยวิธีสอนสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมคิด บุญบูรณ์ (2546 : 47) ทำการศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังได้รับการสอนอ่านตามแบบมีความสามารถในด้านการอ่านอยู่ในระดับดี และหลังการใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในด้านการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา นาคทรัพย์ (2546 : 61) ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านคำอยู่ในระดับดี และเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านคำหลังการสอนอ่านเป็นคำสูงกว่าก่อนการสอนอ่านเป็นคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทพีประชานุกูล ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียน โดยกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติ ได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ช่วยพัฒนาทักษะภาษา จากการอ่าน ไปสู่การฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งนับเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนวิชาอื่นๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ครูควรให้นักเรียนนำหนังสือจากเรื่องที่เขียนไว้ในชั้นที่ 3 กลับไปทบทวนต่อที่บ้าน นักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน
- 1.2 ครูควรให้โอกาสในการทำกิจกรรม เนื่องจากนักเรียนบางคนต้องการเวลามากกว่าคนอื่นในการทำกิจกรรม
- 1.3 ครูควรให้การเสริมแรงเมื่อเด็กทำได้หรือทำสำเร็จ เช่น คำชมเชย หรือรางวัลเล็กๆน้อยๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรนำวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาไปพัฒนาทักษะการอ่านในเด็กกลุ่มอื่น เช่น เด็กออทิสติก เด็กสมาธิสั้น เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้มีปัญหาในการรับรู้ การจำแนก การจำ การเข้าใจความหมายของคำ
- 2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีการสอนอื่นๆ เช่น การสอนอ่านเป็นคำ การใช้แบบฝึก การใช้นิทาน เป็นต้น
- 2.3 ควรทำการศึกษาความคงทนในการเรียนจากวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา